

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 3 năm 2016

Số 281

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cần trước sau như một không ?
2. Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có hữu ích gì không ?
3. Tu mà còn tủi thân thì phải làm sao ?
4. Muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?
5. Xuyên qua tình đời có gì lạ ?
6. Từ đâu đem lại sự hòa bình của nội tâm ?
7. Gốc gác của loài người từ đâu đến ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns, 24/05/98 12 : 15 AM 1) Hỏi: Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cần trước sau như một không ? Đáp: Thừa người tu Vô Vi rất cần tư tưởng và hành động trước sau như một và thật thà trong xây dựng thì rất dễ tiến hóa theo chân động của căn khôn vũ-trụ, điện năng sẽ tự đạt tới sự quân bình trong nội thức. Kệ : Thực hành chất phác lại càng minh Trí ý không động tự xét mình Đời đạo song hành quy một mối Bình tâm phân xét triển tâm linh.	Sydney, 25/05/98 4 : 00 AM 2) Hỏi: Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nó là một pháp cho mọi pháp, tự mình khứ trước lưu thanh, giúp cho hành giả tự lập lại trật tự phù hợp với nguyên lý của Trời Phật mà tu, sẽ không còn bờ ngõ trên đường đời cũng như đường đạo, chỉ giúp cho tôn giáo mà chính mình đã chọn, càng ngày càng thông cảm và vững mạnh tu hơn, bước vào nguyên lý của Trời Đất mà hành sự. Kệ : Khai thông trí tuệ dẫn thân vào Thực triển khai thông chẳng thấp cao Giải bỏ trần tâm hành triết giới Giải thông đời đạo (rõ) chẳng tỏ màu.
Sydney, 26/05/98 3 : 26 AM 3) Hỏi: Tu mà còn tui thân thì phải làm sao ? Đáp: Tu mà còn tui thân là chưa thật sự dẫn thân hành pháp. Tâm chưa mở trí chưa khai, miệt mài trong vọng động, làm sai mà tưởng mình làm đúng, chưa chịu ăn năn sám hối, cải tiến tâm linh, miệng nói thanh tịnh nhưng kỳ thật chưa thanh tịnh, vẫn là con ma, chỉ biết lợi dụng mà không hành đúng pháp. Kệ : Tu tâm không sửa vẫn sai lầm Lợi dụng không tu tự phá tâm Không dừng không tu không tự tiến Sai lầm vẫn giữ khó truy tầm.	Sydney, 27/05/98 5 : 25 AM 4) Hỏi: Muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải thật tâm hành pháp, hòa hợp với căn khôn vũ-trụ, sẽ không bị sự kích động và phản động của ngoại cảnh, thẳng tiến một con đường thanh tịnh và xán lạn của tâm hồn, tự mình giải tỏa mọi sự lo âu, mà tận hưởng sự thanh nhẹ của Trời Phật. Kệ : Tu tâm giải tỏa trước muôn phần Xán lạn chơn hồn tự xét phân Đời tạm cũng là nơi thức giác Sửa mình tiến hóa tự mình phân.
Sydney, 28/05/98 4 : 45 AM 5) Hỏi: Xuyên qua tình đời có gì lạ ? Đáp: Thừa xuyên qua tình đời luôn luôn có sự tham sống sợ chết, tự tạo sự bất ổn cho chính mình. Người tu chơn sẽ biết rõ có đến có đi, sẽ không còn bận tâm về sự sống chết, nhưng chỉ bận tâm về sự tu sửa mà thôi. Kệ : Xuyên qua không đứng lại đi ngồi Kích động triển miên chẳng có thôi Khó khổ chính mình tâm tự tạo Quy y Phật Pháp chẳng tham tồi.	Sydney, 29/05/98 4 : 25 AM 6) Hỏi: Từ đâu đem lại sự hòa bình của nội tâm ? Đáp: Thừa từ sự phát triển luồng điện của nội tâm, đạt tới sự quân bình sẽ đem lại sự hòa bình của nội tâm, mặt mày lúc nào cũng an vui. Kệ : Quân bình trí tuệ vẫn an vui Không phải bạc tiền mới đổi mùi Trí tuệ phân minh tự giác thức Hành trình rõ rệt thật là vui.

Sydney, 30/05/98 7 : 25 AM

7) **Hỏi:** *Gốc gác của loài người từ đâu đến ?*

Đáp: Thừa gốc gác của loài người từ Thiên giới giáng lâm, ngự trong thể xác, cấu trúc bởi nước lửa gió đất. Phần hồn là vô cùng, phân từ ánh sáng của càn khôn vũ trụ, từ thanh tịnh đi đến loạn động. Sự sáng suốt quản lý và trách nhiệm, một khối thần kinh chằng chịt. Tu thiền thanh tịnh thì mới thấu triệt được khả năng sẵn có là tiếp xúc với ánh sáng tự nhiên và hồn nhiên của Trời Phật thì mới an vui.

Kệ :

Cộng đồng thanh nhẹ tự rèn trui
Thức giác tâm tu tự giải mù
Thọ hưởng điện năng xây dựng tiến
Về không thanh nhẹ từ mình vui.

TRĂM HOA ĐUA NỞ (tiếp theo)

...

Cho nên, chúng ta có tu, có sửa, có tiến thì chúng ta mới thấy rõ là chính cái công năng công phu sáng suốt của mỗi người đã sẵn có và chúng ta hòa đồng với sáng suốt của đại tự nhiên thì nó càng dồi dào hơn, nó càng hiểu rõ hành động nó, nó sửa sai, nó dẹp loạn, nó mới ổn định, nó mới thanh tịnh, mà cái thanh tịnh là thấy rõ tất cả.

Cho nên, các bạn đang hành đây điều thứ nhất do bệnh hoạn này kia, kia nọ, nhưng mà tôi nói do tánh sanh, ai mà tin. Rồi bạn tu rồi, bạn mới thấy cái tánh bạn gây ra cái bệnh rõ ràng. Khi các bạn ổn định rồi bạn thấy cái tánh của mình. Cái tánh tham dục của mình nó gây ra nhiều bệnh hoạn. Rồi mình từ từ chừa đi, bỏ đi, bớt đi thì mình thấy nó khỏe, không có cái gì hết. Nhưng mà nó kêu người ta chừa, kêu người ta bỏ, người ta không hành kêu người ta bỏ, không có ai chịu bỏ hết, ai cũng ôm lấy bởi vì nó còn mê. Nó còn cái si mê, ở trong cái si mê là nó không thông, nó thông rồi nó hết si mê, nó thông rồi nó dời đi nơi khác rồi. Nó ở cái nơi thanh sáng suốt thay vì cái nơi tăm tối. Khi mà các bạn được lên cái miệng giếng rồi thì các bạn thấy sáng suốt sướng quá, tội gì mà đi xuống đáy giếng làm gì nữa.

Cho nên chúng ta tu ở đây không khác gì chúng ta đang ở dưới đáy giếng, mà càng ngày càng giải tỏa nó ra, rồi càng đi tiến tới thanh cao, càng thấy sự sáng suốt, rồi các bạn mới thấy rõ phải làm sao đưa ánh sáng xuống đáy giếng để đáy giếng đồng hưởng cũng như trên miệng giếng.

Trên bộ đầu các bạn cũng như nội tạng các bạn lần lần càng tu càng xây dựng càng tiến hóa thì đầu đầu nó cũng sáng suốt, toàn thân nó sáng suốt, mỗi lỗ chân lông cũng phát quang sáng suốt trong giờ thiền các bạn. Rồi sau này đi đứng ngồi nằm các bạn cũng thấy sáng suốt và nhẹ nhàng. Đó là do công năng công phu của mình, do cái nghị lực phấn đấu tự giải khứ trước lưu thanh mà tự hành tự tiến mới có cái chuyện đó; không hành không tiến, không bao giờ có, không bao giờ được, chỉ nói bằng miệng không được, đọc hết kinh sách cũng không được. Chúng ta có đường kinh nẻo ngạch trong này đang bị nghẹt bị lỗ bịch giờ chúng ta giải thông nó thì nó sẽ hết.

Cho nên, các bạn phải hành mới thấy chứ bây giờ không biết nói gì hơn. Bây giờ chúng ta ở đời cần sức khỏe cứ hành để đạt sức khỏe, nuôi gia đình, giúp đỡ xã hội. Đó là cái chuyện cao quý của loài người thì chúng ta phải cần sức khỏe, còn nếu các bạn không sức khỏe không làm gì được hết.

Cho nên, ráng tu giai đoạn đầu đạt đến sức khỏe. Có sức khỏe thì không có bệnh hoạn, không có bệnh hoạn thì ngân quỹ gia đình càng ngày càng tốt, càng dồi dào hơn, hạnh phúc nó sẽ sáng ngời, chiếu rọi cho mọi người ở chung quanh. Bởi vì ai cũng khỏe mạnh, không có bệnh hoạn thì cái xã hội này nó sẽ tốt, quốc gia này nó sẽ lành mạnh, thì chúng ta cần phải tu để mỗi người đóng góp một chút nhiên hậu mới thấy sự cao quý của đại tự nhiên của Trời đất, của tất cả. Chúng ta mới rõ chơn lý là tất cả mà chúng ta cũng là chơn lý. Nếu chúng ta thanh tịnh thấy rồi ta là chơn lý, không cần bôn chôn và không cần làm nhiều chuyện sân si mà không có kết quả. Rồi giờ chúng ta sửa đi để mình định tiến tới một bước một ly đều có kết quả hơn là làm nhiều việc mà không có kết quả.

Cảm ơn các bạn.

Thầy: Bắt buộc trong này suy nghĩ mà đặt, không được. Mình làm chi bệnh, mình đâu có hưởng cái gì mà làm cho cơ thể và bộ thần kinh nó đau bệnh, rồi ai chịu trách nhiệm đây, thầy không? Mình tu, nó có phần sáng suốt tự nhiên về thanh điển, lấy của nó chiếu hóa cho nó thì được. Còn mình đặt ra rồi đem áp chế tinh thần người ta không được, không có cái vụ đó. Thành ra cái bài thơ nào đặt ra nó cũng nhẹ nhàng ở trong tâm khảm mọi người có khả năng tiến giải như vậy và sẽ thấy và tự đạt như vậy chứ không phải riêng tôi có.

Cho nên, một phần đông có những bạn tu ở xa viết thơ về cũng thấy có điển đó. Như thơ của chú Thắng viết về cũng có điển, thầy cũng nhẹ nhàng; Yêm cũng có nhẹ nhàng, một phần nhẹ nhàng rõ ràng, không phải là y cố ý đặt mà bình thường y đặt, đặt không nổi, mà y viết ra mình đọc thấy có rồi.

Cho nên, sau này mọi người cũng vậy tại sao dùng thi thơ mà không dùng lời nói. Bởi vì lời nói viết không hết, nói nhiều quá viết không kịp, chừng

dùng một câu nó có nhiều nguyên ý hơn, rồi trong nguyên ý đó giải ra biết bao nhiêu là bài. Đó, thành ra nó tập trung thanh điển nó khác. Mọi thanh điển chưa tập trung thì thấy làm một bài thơ đọc không ra cái gì, nó nặng ngực thôi, không có tiến hóa nhẹ nhàng được, cái tư tưởng người ta chưa có được thăng hoa khi mà đọc. Thành ra càng ngày nó càng tới đông với tôi, thì thầy kê, tôi cũng chấp nhận, bởi vì cái chuyện đó không phải tôi muốn. Nếu tôi muốn tôi chỉ nhận một tới hai người thôi chứ làm gì nổi, mình đang học bao nhiêu mà làm, chê, họ chê, họ chê tôi rồi tôi mất cái gì đâu mà tôi sợ, họ chê tôi tôi vẫn còn nguyên. Nếu tôi, một cô gái, họ thương tôi là thương cái bụng thì tôi không có lấy họ làm cái gì. Họ thương cái tư tưởng tốt lành của tôi, thương cái sự sáng suốt của tôi thì tôi chấp nhận. Còn thương cái thể xác tôi đâu ăn chi, cái đó không có bền.

Cho nên, nhiều người không hiểu cái bụng, thấy phình rồi uống nước chanh, rồi bệnh lu bù hết, đó gây nạn cho mình không hà. Còn cái này con người cần phải có nguyên khí. Nếu không có nguyên khí thì không giải tỏa được cái trực điển, tập trung nguyên khí ở trung ương nó mới giải tỏa trực điển ra khỏi tứ chi thì con người nó mới mạnh, nó mới khỏe. Chớ còn mỗi thứ mỗi uống thuốc rồi làm sao, thuốc ở đâu mà uống, mà cái thuốc đó ở đâu mà có, chúng ta tìm cái thuốc ở đâu mà có thì thanh khí điển hóa sanh vạn vật thì cây cỏ nó cũng qua cái những cái chiều đó nó tiến hóa lên thì mình ăn cái đó chẳng gián tiếp một luồng điển thôi. Bây giờ mình làm Pháp Luân là mình ăn trực điển trực tiếp và tự trị bệnh trực tiếp, thấy không? Mình còn hưởng được trực tiếp cái thanh khí điển ở bên trên nữa thì con người nó tươi trẻ, chớ có gì đâu, thấy không?

Phải làm Pháp Luân cho đúng, ở đây chỉ có làm Pháp Luân hay lắm. Người mới tu rảnh cứ việc làm không sao, ngồi đâu ta tập hít, trong giờ rảnh ta cứ việc làm, hít được nhiều nó thông, nó nhẹ. Khi mà hít một cái thấy tứ chi ấm áp hết là nhẹ nhàng rồi. Trong lúc đó, nó tự động nó biết hít rồi, nó biết chuyển rồi thì lúc đó tự động nó chuyển, chuyển đi tới đâu thì mình thấy có điển tới đó. Nên nhiều người không hiểu, biết mà học tới cái đó rồi kêu người ta nói ở anh phải chuyển điển lỗ rún ra sau cật rồi lên trên đầu, cái đó là dạy cho người ta hư. Bởi vì cái luồng điển nó chưa khai thông, cái đường chưa mở mà kêu thanh điển chuyển, chuyển đi đâu, thấy không?

Cái đạo chúng ta ở đây chúng ta có tu, tương đương nhẹ, chúng ta mới thấy sự giá trị nhẹ ở bên trên và chúng ta hưởng cái đó. Mà không chịu mở làm sao có thì phải mượn nguyên khí của ngũ hành trong cơ thể này, trong đó có tim, gan, tì, phế, thận, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ đầy đủ mà chúng ta làm cho nó có thứ tự, để nó tiến giải lên trung ương là bộ đầu, thì phải hít.

Con người không có cái hơi thở thì con người phải chết, nhưng mà con người nuôi được trung khí mạnh rồi thì con người làm việc nhiều và giúp đỡ mọi người tốt, không muốn làm điều sai bởi vì họ dư. Người thiếu, họ sợ sệt, họ làm điều sai, còn người mạnh đâu có, thấy không? Thành ra cái pháp này phải làm cho đúng về cái Pháp Luân. Còn cái Pháp Luân yếu, cầu xin hỗ trợ, cái đó tự mình làm cho mình rung động, làm cho cái thận nó yếu, rồi nó run sợ, rồi nó cảm lạnh, thấy không? Bây giờ, mình làm Pháp Luân đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, đầy rún là nó...

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 6/11/1977)

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo: Cụ bà VÕ THỊ DĨA (*thân mẫu của bạn đạo Phạm thị Ánh Hương và Phạm văn Thảo*) sinh năm 1936, mất ngày 1 tháng 2 năm Bính Thân (9-3-2016) tại Thuận An, tỉnh Bình Dương, hưởng thọ 81 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Bình Dương kính báo.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

T, ngày 30 tháng 4 năm 1998

Kính Đức Thầy thương mến,

Vừa gởi thư cho Thầy một tuần thì được cô A gởi cho \$400.00. Con đã mời 1 số anh em thân tín trong Vô Vi để bàn bạc phải sử dụng tiền này như thế nào cho hợp lý. Ý kiến cuối cùng là quyết định mua đất để lập thiền đường trong tương lai. Con chịu trách nhiệm đứng tên làm thủ tục giấy tờ hợp thức hóa 1,170 mét vuông đất và xem như đây là đất của Thầy và các bạn bên kia giúp chúng con để làm việc nghĩa sau này.

Thưa Thầy, con được mời về thị trấn X nhận nhiệm vụ xây dựng y h. c. t. hơn 3 năm, có duyên gặp lại 1 số bạn và chúng con đã cùng nhau giúp đỡ tiến lên đường đạo đức, tụ tập PLVV trong niềm tin vững mạnh. Hầu hết anh chị em tại đây đều tu lại, thực hành PLVV mà trước đây 1 số đã nguội lạnh thì nay lại sốt sắng truyền tay cho nhau những cuốn băng ghi hình từ CT ST anh em gởi xuống. Riêng con chỉ khuyên họ chớ không dám nói dạy vì chính bản thân mình phải sửa sai, hàng ngày tự xét

lỗi mình để được làm học trò hoài hoài như Thầy dạy. Ở đây anh em Vô Vi có tấm lòng từ thiện nhân đạo rất tốt như anh B. L., anh C. H., những người sát cánh với con, họ có những năng lực vững mạnh có thể làm việc lợi ích sau này cho xã hội nhân sinh hầu phát triển Vô Vi tốt trong tương lai.

Hội Y H C T từ hơn 2 năm qua không được Ủy Ban N.D. huyện trợ cấp 1/2 xu dù trong văn bản của sở y. t. có ghi "cần được giúp đỡ để hội phát triển". Con cảm thông cho các cụ lương y và cố gắng xây dựng họ, nói đúng hơn là bình vực cho họ trong phạm vi trách nhiệm của con, một anh y tá tại trạm y tế cũng có thể hù được 1 lương y cụ lão, và tại đây y h. c. t. được coi là hàng thứ yếu. Họ cho chương trình y tế quốc gia là chủ yếu thế nhưng lại ngược đời có rất nhiều ca bệnh tây y đã bó tay mà con lại làm được dễ dàng, cũng như Chử Thập Đố anh B phải xin tiền của dân nấu cháo phát ngược lại cho dân nghèo ở trạm y t. (y t. quốc gia). Con xin gởi Thầy 1 y án trong nhiều y án mà con đã trị được bệnh và lời cầu nguyện được đáp ứng, như vậy Đức Thánh Linh giúp con trị bệnh chớ con không tự xưng mình. Trong khi tham thiền hình ảnh những thân nhân của người bệnh rạng rỡ vui tươi cũng

như bệnh nhân thoát chết rồi rít cảm ơn thì lòng mình cũng vui vui và đây cũng là lúc con cảm nhận điện năng ở nhân thân được tiếp thêm. Anh C. H. cũng vậy, mỗi ngày điều trị bằng nhân điện rất sắc bén. Chúng con quyết định từ bước xây dựng một vườn thuốc Nam trên mảnh đất mới và một T. T. Ư. D. Y H C T (phòng thuốc từ thiện của anh em Vô Vi), không phải theo điều lệ của tôn giáo nào cả. Hiện nay con đủ pháp nhân để xin phép sở y t. thành lập và theo hệ thống độc, chỉ báo cáo chuyên đề khoa học cho tỉnh hội và trung ương mà thôi. Theo điều lệ của hội y h. c. t. VN, các cấp hội được quyền hợp tác với các nhà y học nước ngoài để phát triển khoa học trong y h. c. t. VN. Vài người bạn Vô Vi khuyên con nên tập trung tu thiền tự điển, không nên làm từ thiện không tiền, không lương lại không được sự quan tâm của nhà nước không lợi ích gì cho bản thân. Con xét kỹ có lẽ đây là nhân duyên của con, vừa trị bệnh vừa tu hành sức khỏe lại càng tăng tiến nên không thể xa nghề nghiệp được. Chúng con dù có bận rộn nhưng hằng ngày lại tạm đủ sống không thiếu thốn gì. Trong kinh Thánh có ghi: Các người hầu việc ta, ta sẽ cho cuộc sống các con đầy đủ và chúng con không bao giờ quên 4 câu thơ Thầy tặng cho con: "Đời đạo song hành tâm thức giác, chung vui chung hợp thức siêu âm."

Sau khi có xong thủ tục đầy đủ về đất đai con sẽ gửi thư cho chị A. Chúng con cầu chúc Thầy được nhiều sức khỏe để hoằng pháp cứu nhân sinh đem lại hòa bình cho thế giới.

*Con,
VN*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

N con,

Thầy vui nhận được tin con, muốn xây dựng một thiền viện trong khả năng sẵn có là điều may cho những người kế tiếp. Có xác, có tâm, thực hành đứng đắn, khai triển tâm linh, tức là thiền viện, ảnh hưởng những người kế tiếp. Còn về y học thì phải căn cứ trong điện năng của cả căn khôn vũ trụ. Mọi người đã mượn và sống tùy theo khả năng sẵn có của chính mỗi tâm linh khác nhau. Y học là trật tự điện quang, dẫn tiến đến quân bình là khỏe mạnh. Cây lá đều chứa điện năng của căn khôn vũ trụ, vươn lên chữa trị, bệnh căn tiêu trừ, hòa hợp với luồng điện tự nhiên và hồn nhiên của vũ trụ, có thể vượt khỏi bệnh nan y, thức tâm tiếp tục tự tu tự tiến,

giải trừ sự mê lầm trong khối óc, dân giàu nước mạnh, mọi người chung vui hòa bình và sống động. Chúng con thực thi đúng những gì Thầy đã phân giải thì chúng con đạt được kết quả tốt ở tương lai. Chúc các con vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Florida May 4, 1998

Kính bái ân sư muôn vàn kính mến,

Đầu thư con xin chân thành kính gửi lời thăm ân sư, bà Tám cùng quý quyến đều mạnh giỏi, thêm thọ và sống lâu, gia đình hạnh phúc. Kính thưa Ân Sư, con đã nhận được sự hồi âm của Ân Sư cho con qua The LED Weekly số 142 về việc con tự bày đặt thiền nhiều trong ban ngày cho nên không có kết quả tốt mang lại như ban đêm. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con đặt vài câu hỏi liên quan đến thiền ban ngày như sau, hầu cho con có đủ thì giờ tự sửa để đi theo đúng đường lối của PLVV khỏi bị sai lầm đáng tiếc.

1. Kính thưa Ân Sư cho biết thêm mỗi ngày làm soi hồn 3 lần và làm PLTC 3 lần có cần tọa thiền không, trong ban ngày lúc rảnh? Xin đa tạ Ân Sư.

2. Nếu cần tọa thiền vào ban ngày thì nên y theo giờ giấc nào cho đúng? Xin đa tạ ân sư.

3. Ban ngày mà bộ đầu hay ở trán có điển rút mạnh có nên tọa thiền hay không vì chưa tới giờ giấc đã được chỉ định của PLVV? Xin đa tạ Ân Sư.

4. Lúc tọa thiền mà có cảm giác ở trán, ở mỏ ác và ở trung tâm bộ đầu có một luồng điển rút mạnh một lượt và cùng chung một chiều tức là 3 chỗ nêu trên cùng chung một luồng điển và cùng rút một lượt là làm sao? Xin đa tạ Ân Sư.

5. Nghe nói hành giả tu mà xuất hồn rồi thì mới có cơ hội đi lên trên học đạo, còn ngược lại trong giấc ngủ hành giả cũng thấy đi học này học nọ là làm sao? Xin đa tạ Ân Sư.

6. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con hỏi vài thứ bệnh tật: bệnh ruột dư của con đang bắt đầu, con có đi bác sĩ khám, theo lời bác sĩ nói không có uống được, khi nào đau nhiều thì tới khám lại. Nếu đau nhiều thì phải mổ. Như bệnh tình của con như vậy thì làm thế nào thử PLTC hay PLCM, có gì gặp trở ngại nếu làm PLTC và PLCM không? Có loại

thuốc thảo mộc nào có thể ngừa cho chứng bệnh này tự tiêu tan biến mất không? Xin đa tạ Ân Sư.

7. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con hỏi một chứng bệnh tật của vợ con: Vợ con bị đau nhức ở chân trái đi đứng rất khó khăn, đã đi bác sĩ khám và có cho thuốc uống không hết, lại giới thiệu đi rọi kiếng, kết quả cũng không có thấy gì, rồi cuộc họ nói là do gân, rồi lại biên toa mua thuốc uống. Kết quả là bệnh cũng vẫn là bệnh, không thấy bớt. Đi thì phải chống gậy hoặc vịn vào vách tường mới dám đi, đã cực khổ như vậy mà còn phải làm công chuyện nhà -- nấu ăn, giặt quần áo và phục vụ mấy đứa cháu -- già cả quá mà còn khổ như vậy có gì là vui vẻ, có gì sung sướng, có gì là hạnh phúc! Con thật không biết phải làm gì để giúp đỡ và khuyên bà và giải quyết cho bà để làm tròn đạo làm người, xin Ân Sư từ bi chỉ dạy thêm, xin đa tạ Ân Sư.

8. Kính thưa Ân Sư từ bi cứu độ giúp đỡ bà xã con một lần để bà có dịp được tu theo PLVV cùng con và cho phép bà được quy y cùng học chung một pháp môn và cùng chung một Thầy với con, có như vậy hai vợ chồng chúng con mới có chút hy vọng để cùng tu cùng tiến đúng theo đường lối đời đạo song tu của PLVV và hợp tình hợp lý với Thiên Địa Nhơn ba cõi thì gia đình tụi con mới có hạnh phúc, không phải có bạc giàu có mới là hạnh phúc. Hết khổ, hết buồn, hết bệnh, hết than vãn mới thật sự là hạnh phúc.

Nếu được sự đồng ý chấp nhận của Ân Sư cho phép bà xã con quy y tu theo PLVV với con chẳng khác gì tụi con được cải tử hồi sinh, sung sướng biết dường nào, ơn ấy là ơn sâu đời đời khó quên.

Chúng con chân thành cúi đầu bái tạ ân sư vô cùng.

9. Kính thưa Ân Sư cho phép con hỏi thêm một câu nữa về việc Đặc San Vô Vi đã và đang có rất nhiều bạn đạo Vô Vi khắp 5 châu đã hưởng ứng lời kêu gọi của Ân Sư đã tích cực phát tâm đóng góp nhiều bài vở học tập của mỗi bạn đạo trong thời gian dài tu thiền theo PLVV gặp biết bao nhiêu trở ngại thử thách khổ cực vẫn bền tâm dũng mãnh chịu đựng mới vượt qua được những khó khăn đó. Ngày hôm nay mới có được những tài liệu rất có giá trị để cống hiến đến những bạn tu sau này để có một niềm tin vững chắc, tự tu tự tiến tự đạt và không y lại. Khi đạt pháp rồi thì mới biết là đường lối của PLVV đúng. Nhiều bạn đạo Vô Vi đã tu lâu năm và đạt pháp rồi mới thật sự là sung sướng và hạnh phúc, còn lúc mới tu ai cũng cực khổ lắm, nhịn mà còn phải chịu nhục nữa, bệnh hoạn cũng

vẫn công phu. Đức Phật Thích Ca đã dạy: "Hễ có cực khổ thì có thanh nhàn, có buồn tủi mới có vui tươi."

Kính thưa Ân Sư cho phép con có cần phát tâm đóng góp bài vở học tập cho Đặc San Vô Vi không? Nếu được con sẽ gởi bài tường thuật của con về Niệm Phật và thơ của Ân Sư đã giải thích cho con về việc Niệm Phật rất rõ ràng, nếu bạn đạo được chắc là vui thích lắm, xin đa tạ Ân Sư, chúc phúc Ân Sư, bà Tám cùng quý quyến luôn luôn khỏe mạnh thêm thọ sống lâu gia đình hạnh phúc.

Con Tôn Bá và gia đình toàn thể đồng kính chúc và bái đại ân.

TB: Con xin gởi kèm theo đây 1 money order \$50.00 dollars để phát tâm cứu khổ ban vui nhờ vào quỹ Cứu Khổ Ban Vui của Ân Sư, con xin đa tạ. Con lại đến bác sĩ khám lại ruột dư, bác sĩ cho biết nơi đó là gân, con xin báo cáo cho Ân Sư biết là con thật là mừng quá xá, con xin muốn có thuốc thảo mộc trị phong thấp và về gân, xin Ân Sư giới thiệu, con xin đa tạ.

TB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

TB,

Nếu anh muốn thiền thì nên thiền vào giờ trưa, từ 11 giờ trở đi, ngoài ra có thể làm soi hồn và PLCM 3 lần trong ngày cũng được. Khi cảm thấy có luồng điện rút mạnh ở mông rất tốt. Khi ngủ thấy chiêm bao đi học này học nọ là vớ vẩn, chứ không phải cái hồn đi học. Khi hồn đi, thì vừa nhắm mắt thấy mình xuất ra, mới gọi là hồn.

Về bệnh đau chân của bà thì theo kinh nghiệm của tôi, thanh lọc súc ruột có thể giúp đỡ giảm bớt cơn đau. Cần có người chuyên môn về sức khỏe thảo mộc cố vấn.

Muốn cho vợ tu thì phải thành tâm niệm Phật. Bệnh thì phải cần chữa trị bằng cách thanh lọc. Bệnh này do ăn uống tích tụ xảy ra như đường trắng, dứt khoát không ăn đường, muối và uống thuốc thanh lọc súc ruột thì mới giải được sự nhức mỏi đã tích tụ nhiều năm. Ở Florida cũng có chỗ súc ruột, nên đến đó hỏi thanh lọc và mua thuốc nhức mỏi, vừa uống vừa thanh lọc mới hết. Phần đông lớn tuổi đều bị chứng bệnh này. Cần giải ra thì sẽ bớt bệnh.

Chúc anh và gia đình vui tiền.

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ THỤY SĨ

Thụy Sĩ, Genève ngày 22 tháng 4 năm 1998

Kính gửi Thầy,

Thưa Thầy, con xin thăm hỏi sức khoẻ Thầy, con xin hỏi Thầy một chuyện này mà đối với con còn nhiều nghi vấn. Cảm ơn Thầy. Mẹ con đã qua đời sáng chủ nhật 19/4/1998 vừa qua tại Sài Gòn, hưởng thọ 86 tuổi trần gian. Con được biết xác của mẹ con được đốt vào hôm qua, con có phone qua Mỹ để nói chuyện với di con hiện đang ở Dallas, Texas, nhờ cái phone này mà con được biết linh hồn mẹ con đã mượn xác di con ở bên, bà cụ đã nhắn với con là thiếu xác xong thì mang trở về nhà để cầu xin lễ ở nhà thờ cho bà cụ và nhắn con qua Mỹ sống với gia đình di và các con. Mẹ con sống khôn ngoan, kính tin Chúa và Đức Mẹ Maria, rất siêng năng đọc kinh hằng ngày, đã nhiều lần được thấy ánh sáng như ánh mặt trời chói chan giống như con đã từng thấy trong cuộc đời tu thiền niệm Phật. Phải chăng nhờ thế mà cụ bà đã hiển linh qua tới Mỹ thăm bà con và nói chuyện với con trong điện thoại. Xin Thầy cho biết thêm về chuyện mượn xác của em ruột mà mẹ con đã làm, nó sẽ kéo dài bao lâu? Có tai hại gì không cho di của con? Mẹ con sau khi đã gặp được và nói chuyện được với con cháu có được thỏa mãn mà về Thiên Quốc hay chăng? Hay là cụ bà sẽ còn lưu luyến tại thế thêm một thời gian nữa với con cháu? Con ngày đêm tu thiền cầu siêu cho mẹ con, có cần thiết phải xin lễ nhà thờ theo lời yêu cầu nhắn nhủ của cụ bà không? Sự cầu siêu bằng thanh điển từ trường của con có thể thay thế thánh lễ cầu hồn không? Kính xin Thầy độ giúp linh hồn cụ bà sớm về nước Chúa. Con biết bà cụ nhẹ lắm mới được tự do đi lại như vậy và đi rất xa. Chân thành cảm tạ Thầy.

Kính bái, con.

NT.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

NT,

Về thánh lễ, thì phải xin cha nhà thờ làm thánh lễ. Còn về phần óc sáng cầu nguyện, đó là phận sự

của một người con phải biết tưởng đến mẹ hiền, từ trường sưởi ấm lòng mẹ, mới thật sự là báo hiếu. Mẹ đã thấy được ánh sáng thì không có lý do gì xuống địa ngục hết, chỉ có đi lên phát triển đức tin sẵn có của người mà thôi. Con muốn qua Mỹ thì cũng phải làm đủ thủ tục thế gian, nhiên hậu mới đến đó cư ngụ được. Từ thế gian cho đến thiên đàng đều cần có thủ tục trật tự, chứ không có thể làm ầu được. Nhân cơ hội này, con sẽ thấy lúc sống biết tu là quan trọng, tạo được nhân lành thì quả sẽ tốt ở tương lai. Muốn về Thiên Quốc, phải tu thanh nhẹ, tương lai mới có cơ hội dứt khoát ra đi. Việc mượn xác không có lợi lộc gì cho người còn sống cả. Đêm đêm con tu thiền, hướng tâm về mẹ, di thì mọi việc sẽ được yên vui.

Chúc con vui khoẻ.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ ĐỨC QUỐC

Đức Quốc ngày 20/4/98

Con kính thưa Thầy,

Trước tiên con kính chúc Thầy sống lâu trường thọ để Thầy điều dắt chúng sanh đang khổ nạn. Dạ thưa Thầy, đúng ra con không nên làm phiền Thầy trong lúc Thầy biết bao là lo đi hết nước này nước nọ để dạy dỗ các con trên con đường tu học. Con không biết nói thế nào khi thấy Thầy già yếu mà còn phải đi lượm từng đũa con để trở về tu tâm thức giác mới trở về nguồn cội. Mỗi lần nhớ đến Thầy hoặc xem video nghe băng con đều khóc. Không hiểu tại sao? Hay là tâm con còn nặng trược? Con có một điều là trước đó con nằm bệnh viện về được gần tuần thì sao tâm con thấy buồn đủ chuyện rồi con sáng 7 giờ con ngồi thiền mà tâm con nó cứ bồn chồn rồi chán nản rồi ngồi tự khóc, con suy nghĩ chồng mình không thương yêu mình trong lúc đang bệnh như thế này, rồi tự nói tâm con với Thầy con muốn xuống tóc. Khi con muốn xuống tóc thì tâm con không ngồi thiền tiếp tục được nữa. Rồi tới 7g30 sáng là con tự cạo 1 mình mà không hề nương tay gì cả. Con không biết đây là do Bên Trên sắp xếp cạo đầu, như vậy không biết con có làm đúng hay là sai vậy Thầy? Tuy rằng chứng bệnh con rất là đau đớn nhưng con cũng ráng đi khoá sống chung tất cả bạn đạo bên Thiền Viện Quy Thúc đợt 9/4/98 vừa rồi, con có gọi điện Thầy con hỏi lý do

con súc ruột bị đùng buồng trứng nó mới sưng thì nói là con bị sưng lâu rồi mà con không biết. Con công nhận Thầy mới sự thật là 1 bác sĩ tâm linh. Con rất là cảm ơn Thầy đã dìu dắt con trên con đường tu học. Nhưng mà con cạo đầu như vậy con làm sao mà đi xin việc làm mà tâm con cứ muốn để tóc lại như vậy con có tội nặng lắm Thầy ơi. Nếu con cạo đầu chỉ ở nhà thì quá dễ nhưng tiền bạc hơi khó khăn đến với con, con không cần đòi hỏi vật chất gì cả. Con không còn ham đẹp mà con chỉ cần đi đây đi đó sống chung với bạn đạo để học hỏi trên con đường tu học của con. Trong khi đó con xuống tóc mà con không xin phép Thầy gì cả, con chỉ có đứng trước kính Vô Vi và hình Thầy để xin xuống tóc mà thôi thì bạn có nói tại sao xuống tóc mà không xin phép hỏi Thầy. Mà sao con biết Thầy ở nơi đâu mà gọi hỏi xin Thầy. Thí dụ sau này không có Thầy hiện diện ở mặt đất này thì cũng đứng trước kiếng và hình ảnh Thầy theo con cũng đủ rồi. Không biết Thầy thấy như thế nào xin Thầy chỉ dạy dùm cho con trong lúc này. Con không biết tại sao con đi TV Quy Thức xong rồi mà trong người con vừa bị đau nhức buồng trứng, sưng hậu môn mà còn bị thêm nổi ngoài da như nổi sởi còn ngứa có mủ nổi lên đầy đầu nữa. Không biết có phải là trước không hay là con trả nghiệp trong cùng một

lúc. Con cúi xin thầy mình giải dùm con, con cảm tạ ơn Thầy chứng cho con trên con đường tu tiến.

Kính bái Đức Thầy,
LTN

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

N con,

Thầy vui nhận được thư con được biết con con chán nản tình đời, tự xuống tóc và nguyện tu theo PLVVKHHBPP là điều may cho chính con. Xuống tóc là tự dứt khoát đường duyên nghiệp ở đời mà tự tu tự tiến. Đó là dịp may cho phần hồn được tiến hoá tốt sau khi lìa xác. Xuống tóc là tự tạo nhân lành, dứt khoát tu hơn. Nếu để tóc là tạo duyên trần trước, rước nghiệp vào thân, khổ nạn tái hồi, không thể lường trước được. Cuộc sống ở thế gian này đều có luật nhân quả: nhân lành quả tốt, nhân xấu quả chua, tùy con lựa chọn. Thầy không có quyền can trở tâm thiện lành của bất cứ một ai trên mặt đất này. Bị xung buồng trứng, ngứa ngoài da, cần đi bác sĩ thử máu và chữa trị. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Las Vegas, ngày 3 tháng 7 năm 1987

LỤC TỰ KHAI MINH

Tâm linh tiến hóa cuộc hành trình
Thức giác quy nguyên rõ địa linh
Lục Tự Khai Minh duyên đạo tiến
Bình tâm khổ hạnh cũng do mình.

Do mình cảm thức vô minh tịnh
Trí tuệ phân khai rõ chữ tình
Thiên địa huy hoàng tâm tự giác
Cần khôn vũ trụ chuyển hành trình.

Hành trình vạn lý vẫn thương tình
Tự quyết thực hành pháp chuyển khuynh
Tận độ duyên Trời nay đạt thức
Quy nguyên nguồn cội thức hồi sinh.

Hồi sinh vĩnh cửu cũng do mình
Tình thế ân ban giải trí linh
Quý mến đạo đời giây phút tiến
Tâm hiền quý đạo lại càng minh.

Nam Mô triền tượng giải phân minh
Khổ cảnh trần gian đã dạy mình
Nguồn đạo muôn đời quy sống động
Càng yêu càng thức rõ hành trình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

Đại Hội Vô Vi kỳ 6, Las Vegas, Nevada, USA, 1987

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Chín

LUẬN VỀ NGUYÊN LÝ BA KIẾP LUÂN HỒI
CHỨNG ĐƯỢC NGUYÊN TẮC NHÂN QUẢ BÁO ỨNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 26 tháng 4 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Khoa kỹ phát đạt thân luận phi
Hồ tác vong vì đa ngật khuy
Nhân quả do lai minh minh báo
Mạc thuyết mê tín tính mệnh nguy.*

Dịch

Kỹ thuật cơ tâm thật bất lương
Văn minh nguy hiểm biết đâu lường
Nguyên nhân quả báo thường sâu kín
Chớ sống dị đoan nghiệp khổ vương

Tế Phật: Gần đây khoa học kỹ thuật dần dần phát đạt, do đó bọn gây nghiệp chuyên lớn tiếng hô hào những thuyết vô thần, tuyên truyền không tin về nhân quả. Song không thể vì người ta không tin nhân quả mà không có nhân quả báo ứng. Có một số kẻ làm ác bị báo ứng nhãn tiền, có một số kẻ làm ác lại ung dung sống ngoài vòng pháp luật, những kẻ làm ác đó, sở dĩ chưa bị báo ứng nhân quả ngay lập tức, là vì kiếp trước tu nhân tích đức, hoặc được hưởng phúc đức ông bà để lại, do đó không bị trừng phạt ngay. Nếu như không rõ lẽ này mà phủ nhận nhân quả, tiếp tục làm ác, thì làm sao tránh

khỏi tai ương, đợi tới lúc bị nhân quả báo ứng, trừng phạt hẳn là chẳng thể thoát khỏi.

Giống như kẻ giết người chỉ có thể tạm thời trốn lánh cảnh sát và pháp luật, song chẳng thể vĩnh viễn trốn khỏi sự ám ảnh của lương tâm trừng phạt. Bọn làm ác đại đa số tâm trí rối loạn, xung động nhất thời mà bản tính bị đánh mất, tuy nhiên có một số đang bị luật pháp giam cầm, một số đang sống khơi khơi ngoài vòng pháp luật, song kẻ sống ngoài vòng pháp luật chớ tưởng là người chẳng hay, quỷ chẳng rõ mà cố tình tái phạm, nếu như còn giữ ý niệm này, chắc chắn sẽ gặp cảnh vô cùng bi thương.

Giờ thầy giảng cho con một chuyện cũ :

Ngày xưa có một kẻ cường đạo gặp một vị hòa thượng tính cướp tiền, vị hòa thượng liền nhỏ lệ khiến tên cường đạo cười ha hả, nói: “Chẳng thể ngờ rằng được một kẻ xuất gia tu hành khi mất của lại có thể khóc được”. Khi đó vị hòa thượng nói với vẻ từ bi: “Đến ngay thân xác này tôi cũng chẳng hề quý trọng nữa là của cải, tôi sở dĩ khóc là bởi vì thương anh, chẳng rõ kiếp trước anh gieo nhân gì khiến kiếp này anh trở thành kẻ cướp, đã vậy ngày nay lại gieo nhân đại ác, tương lai hẳn là sẽ càng phải nhận quả ác báo ứng, do đó tôi không thể cảm lòng nên nhỏ lệ”, tên cướp nghe xong bàng hoàng tỉnh ngộ, từ đó cải tà quy chánh.

Thái Sinh: Thừa ân sư nói rất phải, xong có kẻ hỏi con rằng, làm việc thiện kiếp này chưa được

thiện báo, bọn làm ác chưa thấy ác báo, thưa xin ân sư giảng giải cho con được thấu triệt.

Tế Phật: Trò ngoan hỏi rất đúng, nhân quả có thể chia ra làm hai loại là: “nhân quả ẩn tàng” và “nhân quả hiển lộ”.

Nhân quả ẩn tàng là vì chúng sinh mắt bị che mờ nên phần đông không thấy được vì quan hệ của căn tính bị đắm chìm. Cho nên ngoài những bậc đại trí tuệ, chẳng thể liễu ngộ, tu tâm dưỡng tính, bồi đắp công đức, ẩn tàng trở thành hiển hóa, đạt được sự cải tạo tính mệnh khí bẩm, thoát thai hoán cốt, căn tính ẩn tàng của sinh mệnh mới này có thể chủ định trăm năm, ngàn năm, vạn năm trong mọi hoàn cảnh sinh hoạt, (*tiêu dao cỡi thiên đàng*) do đó căn tính nhân quả quyết định vậy, như kẻ trồng đậu được đậu, trồng dưa được dưa, trồng đậu chẳng thể được dưa, đó là hạnh âm chất, nhân quả của sự âm thầm hành thiện. Nhân quả của tính nông hiển minh cũng bất đồng, người ta thường thường trong sự sinh hoạt hằng ngày cũng thể nghiệm được về phương diện thiện, như ngày nay mình

cứu giúp kẻ khác, mình cũng được kẻ khác tôn kính, được người ủng hộ, đó cũng là phúc đức. Về phương diện ác, như ngày nay đánh người, giết người, ngày khác mình sẽ bị đánh bị giết. Ngày nay làm ác giết chóc, chẳng tôn trọng luật pháp quốc gia, ngày khác sẽ bị tai nạn lao tù. Ngày nay giận dữ phần nộ, ngày khác ắt thân tâm sẽ bị đau đớn.

Thiên Cảm Ứng trong sách Thái Thượng có nói: “Tâm khởi từ thiện, thiện tuy chưa làm, song cát thân (*thân tốt*) đã theo; tâm khởi từ ác, ác tuy chưa làm, hung thân đã theo. Cho nên người tốt nói thiện, nhìn thiện, hành thiện, một ngày có ba thiện, ba năm trời ắt được giáng phúc; kẻ bất thiện nói ác, nhìn ác, làm ác, mỗi ngày có ba ác, ba năm trời ắt bị giáng họa. Cổ Đức có nói: ‘Làm thiện ắt sáng sủa, làm thiện không sáng sủa, tổ tiên ắt có dư tai ương, tai ương hết ắt sáng sủa; làm ác gặp tai ương, làm ác không gặp tai ương, tổ tiên ắt có dư đức, đức hết ắt gặp tai ương’ ”.

(còn tiếp)

